

PUHE KANSAINVÄLISESSÄ JOUKKOKOKOUKSESSA BERNISSÄ HELMIKUUN 8 pnä 1916 ²⁶

Toverit! Euroopan sota on raivonnut jo yli puolitoista vuotta. Sodan jatkuessa työväenjoukoille käy kuukausi kuukaudelta, päivä päivältä yhä selvemmäksi, että Zimmerwaldin manifesti ²⁷ ilmaisi totuuden sanoessaan, että puheet „isänmaan puolustuksesta” ja muusta sellaisesta eivät ole mitään muuta kuin kapitalistien harjoittamaa petosta. Päivä päivältä käy selvemmäksi, että nykyinen sota on *kapitalistien, suurrosvojen, sotaa*, jotka kiistelevät keskenään siitä, kuka heistä saa suurimman saaliin, eniten maita ryövättäväkseen ja eniten kansakuntia sorrettavakseen ja orjuutettavakseen.

Varsinkin sveitsiläisistä tovereista kuulostanee epätodelliselta, mutta sittenkin on totta se, etteivät meillä *Venäjäjälläkään* vain verinen tsarismi ja vain kapitalistit väitä Venäjän käyvän „puolustussotaa” ja taistelevan vain Saksan maahanhyökkäystä vastaan, vaan samaa väittää myös osa niin sanotuista eli entisistä sosialisteista. Mutta todellisuudessa koko maailma tietää, että tsarismi on jo kymmeniä vuosia sortanut Venäjällä toista sataa miljoonaa muihin kansallisuuksiin kuuluvaa ihmistä, että Venäjä on jo kymmeniä vuosia harjoittanut Kiinaan, Persiaan, Armeniaan ja Galitsiaan kohdistunutta ryöstöpolitiikkaa. *Ei Venäjällä, ei Saksalla eikä millään muullakaan suurvallalla ole oikeutta puhua „puolustussodasta”*: kaikki suurvallat käyvät imperialistista, kapitalistista sotaa, ryöstösotaa, sotaa, jonka tarkoituksena on pienten ja vieraiden kansojen sortaminen ja voittotulojen turvaaminen kapitalisteille, jotka tekevät joukkojen hirtittävistä kärsimyksistä ja proletariaatin verestä miljarditulojensa puhdasta kultaa.

Neljä vuotta sitten, marraskuussa vuonna 1912, jolloin oli jo käynyt selväksi, että sota on tulossa, koko maailman sosialistien edustajat kokoontuivat Kansainväliseen sosialistikongressiin Baseliin. Jo silloin oli epäilemätöntä, että tuleva sota oli oleva suurvaltojen sota, suursaalistajien sota, että syypäitä sotaan ovat *kaikkien* suurvaltojen hallitukset ja kapitalistiluokka. Ja Baselin manifesti, jonka koko maailman sosialistiset puolueet hyväksyivät *yksimielisesti*, toi avoimesti julki tämän totuuden. *Baselin manifestissa ei mainita sanallakaan „puolustusodasta” eikä „isänmaan puolustuksesta”*. Se ruoskii poikkeuksetta kaikkien suurvaltojen hallituksia ja porvaristoa. Siinä sanotaan julkisesti, että sota on oleva mitä suurin rikos, että työläiset pitävät toistensa ampumista rikoksena, että sodan kauhujen ja niihin kohdistuvan työläisten suuttumuksen täytyy johtaa väistämättömästi *proletaariseen vallankumoukseen*.

Kun sota todella syttyi, huomattiin, että Baselissa oli määritelty oikein tuon sodan luonne. Sosialistiset järjestöt ja työväenjärjestöt eivät kuitenkaan noudattaneet yksimielisesti Baselin päätöksiä, vaan noissa järjestöissä tapahtui hajaannus. Maailman kaikissa maissa näemme nyt sosialististen järjestöjen ja työväenjärjestöjen jakautuneen kahdeksi suureksi leiriksi. Pienempi osa, nimittäin johtajat, toimihenkilöt ja puoluevirkailijat, on pettänyt sosialismin ja asettunut hallitusten puolelle. Toinen osa, johon kuuluvat tietoiset työväenjoukot, jatkaa voimiensa kokoamista ja taistelua sotaan vastaan proletaarisen vallankumouksen puolesta.

Tämän toisen osan katsantokanta on saanut ilmauksensa muun muassa Zimmerwaldin manifestissa.

Meillä Venäjällä Duuman *työläisedustajat* kävivät päättäväisesti aivan sodan alusta alkaen vallankumouksellista taistelua sotaan ja tsaarin monarkiaa vastaan. Viisi työläisedustajaa: Petrovski, Badajev, Muranov, Shagov ja Samoilov levittivät vallankumouksellisia sodanvastaisia julisteita ja harjoittivat tarmokkaasti vallankumouksellista agitaa-tiota. Tsaarivalta vangitutti nämä 5 edustajaa, järjesti oikeusjutun heitä vastaan ja tuomitsi karkotettavaksi elinkaudeksi Siperiaan. Venäjän työväenluokan johtajat ovat kituneet jo monia kuukausia Siperiassa, mutta heidän

ajamansa asia ei ole joutunut turmioon. Koko Venäjän valveutuneet työläiset jatkavat heidän työtään samaan suuntaan.

Toverit! Kuulitte täällä eri maiden edustajien puhuvan teille työväen vallankumouksellisesta sodanvastaisesta taistelusta. Haluan vain mainita teille vielä esimerkkinä erään suurimman ja rikkaimman maan, nimittäin Amerikan Yhdysvallat. Mainitun maan kapitalistit saavat nyt Euroopan sodan ansiosta suunnattomia voittotuloja. Ja he harjoittavat niin ikään agitaatiota sodan puolesta. He sanovat, että Amerikankin on valmistauduttava osallistumaan sotaan, ja kansalta tullaan puristamaan satoja miljoonia dollareita käytettäväksi uusiin asevarustuksiin, loputtomaan aseistautumiseen. Amerikassakin osa sosialisteista noudattaa tuota väärää, tuota rikollista kehotusta. Mutta luen teille, mitä kirjoittaa toveri *Eugene Debs*, Amerikan tunnetuin sosialistien johtaja, jonka Amerikan sosialistinen puolue on asettanut ehdokkaaksi tasavallan presidentin virkaan.

Hän kirjoittaa amerikkalaisessa sanomalehdessä „Appeal to Reason”²⁸ („Vetoomus Järkeen”) syyskuun 11 p:nä 1915 seuraavaa: *„En ole kapitalistien sotilas, vaan proletaarinen vallankumousmies, en kuulu plutokratian vakinaiseen armeijaan, vaan kuulun kansan irregulaariseen armeijaan. Kieltäydyin lähtemästä sotimaan kapitalistiluokan etujen puolesta. Vastustan kaikkia sotia, paitsi yhtä, ja vain sitä sotaa puollan koko sydämestäni: sosiaalisen vallankumouksen nimessä käytävää maailmansotaa. Siihen sotaan olen valmis osallistumaan, jos vallassaolevat luokat tekevät sodan yleensä välttämättömäksi”*.

Näin kirjoittaa Amerikan työläisille heidän pidetty johtajansa, Amerikan Bebel, tov. *Eugene Debs*.

Ja tämä on, toverit, teille uutena osoituksena siitä, että maailman kaikissa maissa todella valmistaudutaan kokoamaan työväenluokan voimia. Sodan kauhut ja ne kärsimykset, joita sota on tuottanut kansalle, ovat tavattomia, mutta me emme saa eikä meillä ole mitään syytä olla epätoivoisia tulevaisuuden suhteen.

Sodassa ja sodan takia ei suotta kaadu miljoonia uhreja. Miljoonat nälkää näkevät, miljoonat, jotka uhraavat henkensä juoksuhaudoissa, eivät ainoastaan kärsi, vaan kokoavat myös voimia, mietiskelevät sodan todellisia syitä, karkaisevat tahtoaan, ja heidän käsityksensä muuttuvat yhä selvemmin vallankumouksellisiksi. Yhä kasvavaa joukkojen tyytymättömyyttä, lisääntyvää kuohuntaa, lakkoja, mielenosoituksia ja vastalauseita sotaa vastaan — kaikkea tuota on havaittavissa maailman *kaikissa* maissa. *Ja se on meille takeena siitä, että Euroopan sodan jälkeen alkaa proletaarin v allankumous kapitalismia vastaan.*

„*Berner Tagwacht*“ № 33,
helmikuun 9 pnä 1916

Venäjäin kielellä julkaistu ensi kerran 1929

V. I. Leninin Teosten
2. ja 3. painoksessa, XIX osa

Julkaistaan „*Berner Tagwacht*“
lehden tekstin mukaan
Venäjänns saksan kielestä